

Protokolas, iš dalies keičiantis Europos konvenciją dėl kovos su terorizmu

Strasbūras, 2003 m. gegužės 15 d.

Šį Protokolą pasirašiusios valstybės Europos Tarybos narės,

atsižvelgdamos į 2001 m. rugsėjo 12 d. Europos Tarybos Ministrų Komiteto deklaraciją, 2001 m. rugsėjo 21 d. jo Sprendimą dėl kovos su tarptautiniu terorizmu ir 2002 m. gegužės 3 d. 110-ojoje sesijoje Vilniuje Ministrų Komitetas priimtą Vilniaus deklaraciją dėl regioninio bendradarbiavimo ir demokratinio stabilumo stiprinimo Didžiojoje Europoje;

atsižvelgdamos į Europos Tarybos Parlamentinės Asamblėjos rekomendaciją Nr. 1550 (2002) dėl kovos su terorizmu ir pagarbos žmogaus teisėms;

atsižvelgdamos į Jungtinių Tautų Generalinės Asamblėjos rezoliuciją A/RES/51/210 dėl tarptautinio terorizmo panaikinimo priemonių ir pridėtą deklaraciją, papildančią 1994 m. Deklaraciją dėl tarptautinio terorizmo panaikinimo priemonių, jos Rezoliuciją A/RES/49/60 dėl tarptautinio terorizmo panaikinimo priemonių ir prie jos pridėtą Deklaraciją dėl tarptautinio terorizmo panaikinimo priemonių;

norėdamos stiprinti kovą su terorizmu ir kartu gerbti žmogaus teises bei atsižvelgdamos į 2002 m. liepos 11 d. Europos Tarybos Ministrų Komiteto priimtas Žmogaus teisių ir kovos su terorizmu gaires;

manydamos, kad tuo tikslu reikėtų iš dalies pakeisti Europos konvenciją dėl kovos su terorizmu (toliau – Konvencija) (ETS Nr. 90), kurią nuo 1977 m. sausio 27 d. buvo galima pasirašyti Strasbūre;

manydamos, kad būtų tikslinga atnaujinti Konvencijos 1 straipsnyje pateiktą tarptautinių konvencijų sąrašą ir prirėikus numatyti paprastesnę jo vėlesnio atnaujinimo tvarką;

manydamos, kad būtų tikslinga sustiprinti tolesnes Konvencijos įgyvendinimo priemones;

manydamos, kad būtų tikslinga persvarstyti išlygų režimą;

manydamos, jog būtų tikslinga, kad Konvenciją galėtų pasirašyti visos suinteresuotos valstybės,

s u s i t a r è:

1 straipsnis

1. Konvencijos 1 straipsnio įvadinė dalis tampa šio straipsnio 1 dalimi. Šios dalies b punkte vietoj žodžio „pasirašyta“ įrašoma „sudaryta“, o šios dalies c, d, e ir f punktai pakeičiami šiais punktais:

„c) nusikaltimai, kuriems taikoma Konvencija dėl nusikaltimų, padarytų tarptautiniu mastu saugomiems asmenims, įskaitant diplomatus, prevencijos ir baudimo už juos, priimta 1973 m. gruodžio 14 d. Niujorke;

d) nusikaltimai, kuriems taikoma Tarptautinė konvencija dėl kovos su įkaitų ėmimu, priimta 1979 m. gruodžio 17 d. Niujorke;

e) nusikaltimai, kuriems taikoma Branduolinių medžiagų fizinės apsaugos konvencija, priimta 1980 m. kovo 3 d. Vienoje;

f) nusikaltimai, kuriems taikomas Protokolas dėl kovos su smurtu tarptautinę civilinę aviaciją aptarnaujančiuose oro uostuose, priimtas 1988 m. vasario 24 d. Monrealyje;“.

2. Konvencijos 1 straipsnio 1 dalis papildoma šiais keturiais punktais:

„g) nusikaltimai, kuriems taikoma Konvencija dėl kovos su neteisėtais veiksmais prieš saugią jūrų laivybą, priimta 1988 m. kovo 10 d. Romoje;

h) nusikaltimai, kuriems taikomas Protokolas dėl kovos su neteisėtais veiksmais prieš stacionarių platformų kontinentiniame šelfe saugą, priimtas 1988 m. kovo 10 d. Romoje;

i) nusikaltimai, kuriems taikoma Tarptautinė konvencija dėl kovos su teroristų vykdomais sprogdinimais, priimta 1997 m. gruodžio 15 d. Niujorke;

j) nusikaltimai, kuriems taikoma Tarptautinė konvencija dėl kovos su terorizmo finansavimu, priimta 1999 m. gruodžio 9 d. Niujorke.”.

3. Konvencijos 1 straipsnis papildomas šia dalimi:

„2. Jei jie nepatenka į šio straipsnio 1 dalyje išvardytų konvencijų taikymo sritį, Susitariančiųjų Valstybių tarpusavio ekstradicijos tikslais tos pačios nuostatos taikomos ne tik tų pagrindinių nusikaltimų padarymui, bet ir:

a) pasikėsinimui padaryti bet kurį iš šių pagrindinių nusikaltimų;

b) dalyvavimui kaip bendrininkui darant bet kurį iš šių pagrindinių nusikaltimų arba pasikėsinant padaryti bet kurį iš jų;

c) bet kurio iš šių pagrindinių nusikaltimų organizavimui arba liepimui kitiems asmenims juos padaryti arba pasikėsinti padaryti.“

2 straipsnis

Konvencijos 2 straipsnio 3 dalis iš dalies keičiama taip:

„3. Tas pats taikoma:

- a) pasikėsinimui padaryti bet kurių iš išvardytų nusikaltimų;
- b) dalyvavimui kaip bendrininkui darant bet kurių iš išvardytų nusikaltimų arba pasikėsinant padaryti bet kurių iš tokių nusikaltimų;
- c) bet kurio iš išvardytų nusikaltimų organizavimui arba liepimui kitiems asmenims juos padaryti arba pasikėsinti padaryti.“.

3 straipsnis

1. Konvencijos 4 straipsnis tampa šio straipsnio 1 dalimi, o šios dalies pabaigoje pridedamas naujas sakinys: „Susitariančiosios Valstybės įsipareigoja visose vėliau tarpusavyje sudarytose ekstradicijos sutartyse tokius nusikaltimus laikyti nusikaltimais, dėl kurių taikoma ekstradicija.“.

2. Konvencijos 4 straipsnis papildomas šia dalimi:

„2. Kai Susitariančioji Valstybė, kuri ekstradiciją taiko tik jei yra sudaryta sutartis, gauna ekstradicijos prašymą iš kitos Susitariančiosios Valstybės, su kuria ekstradicijos sutarties ji nėra sudariusi, prašoma Susitariančioji Valstybė bet kurių 1 arba 2 straipsnyje minėtų nusikaltimų atveju savo nuožiūra gali šią Konvenciją laikyti teisiniu ekstradicijos pagrindu.“.

4 straipsnis

1. Konvencijos 5 straipsnio tekstas tampa šio straipsnio 1 dalimi.

2. Konvencijos 5 straipsnis papildomas šiomis dalimis:

„2. Jokia šios Konvencijos nuostata neaiškinama kaip įpareigojanti prašomąją valstybę išduoti asmenį, jei tokiam asmeniui, dėl kurio yra paduotas ekstradicijos prašymas, gresia kankinimai.

3. Jokia šios Konvencijos nuostata neaiškinama kaip įpareigojanti prašomąją valstybę išduoti asmenį, jei tokiam asmeniui, dėl kurio yra paduotas ekstradicijos prašymas, gresia mirties bausmė arba, kai prašomosios valstybės įstatymai neleidžia įkalinimo iki gyvos galvos, įkalinimas iki gyvos galvos be lygtinio paleidimo galimybės, išskyrus atvejus, kai pagal taikytinas ekstradicijos sutartis prašomoji valstybė privalo taikyti ekstradiciją, jei prašančioji valstybė duoda visus prašomąją valstybę tenkinančius patikimus, kad mirties bausmė nebus skiriama arba, jei ji jau yra paskirta, nebus vykdoma, arba kad atitinkamam asmeniui nebus taikomas įkalinimas iki gyvos galvos be lygtinio paleidimo galimybės.“.

5 straipsnis

Po Konvencijos 8 straipsnio įterpiamas šis naujas straipsnis:

„9 straipsnis

Susitariančiosios Valstybės, norėdamos papildyti Konvencijos nuostatas ar palengvinti joje nustatytų principų taikymą, gali tarpusavyje sudaryti dvišalius ir daugiašalius susitarimus.“.

6 straipsnis

1. Konvencijos 9 straipsnis tampa 10 straipsniu.

2. Naujojo 10 straipsnio 1 dalis iš dalies keičiama taip:

„Europos nusikalstamumo problemų komitetas (CDPC) atsako už Konvencijos taikymo stebėjimą. CDPC:

a) nuolat yra informuojamas apie Konvencijos taikymą;

b) teikia pasiūlymus, kaip palengvinti ar patobulinti Konvencijos taikymą;

c) Ministrų Komitetui teikia rekomendacijas dėl Konvencijos pataisų pasiūlymų ir reiškia savo nuomonę apie visus Konvencijos pataisų pasiūlymus, kurios nors Susitariančiosios Valstybės pateikiamus pagal 12 ir 13 straipsnius;

d) kurios nors Susitariančiosios Valstybės prašymu reiškia nuomonę bet kuriuo su Konvencijos taikymu susijusiu klausimu;

e) daro viską, kad padėtų taikiai išspręsti kiekvieną sunkumą, kuris gali iškilti vykdamas Konvenciją;

f) teikia rekomendacijas Ministrų Komitetui dėl kvietimo valstybėms, kurios nėra Europos Tarybos narės, prisijungti prie Konvencijos pagal 14 straipsnio 3 dalį;

g) Europos Tarybos Ministrų Komitetui kasmet teikia tolesnių priemonių, vykdomų taikant Konvenciją pagal šį straipsnį, ataskaitą.“.

3. Naujojo 10 straipsnio 2 dalis išbraukiama.

7 straipsnis

1. Konvencijos 10 straipsnis tampa 11 straipsniu.

2. Naujojo 11 straipsnio 1 dalies pirmajame sakinyje vietoj žodžių „9 straipsnio 2 punktu“ įrašoma „10.e straipsniu ar derybomis“. Šios dalies antrajame sakinyje žodis „du“ išbraukiamas. Likę šios dalies sakiniai išbraukiami.

3. Naujojo 11 straipsnio 2 dalis tampa šio straipsnio 6 dalimi. Po antrojo sakinio įterpiamas sakinyje „Jeigu balsų daugumos negalima pasiekti, sprendžiamąjį balsą turi referentas.“, o paskutiniame sakinyje vietoj „Arbitražo sprendimas“ įrašoma „Arbitražo teismo sprendimas“.

4. Naujojo 11 straipsnio tekstas papildomas šiomis dalimis:

„2. Jei, iškilus ginčui tarp Šalių, kurios yra Europos Tarybos narės, kuri nors Šalis pagal šio straipsnio 1 dalį per tris mėnesius nuo prašymo spręsti ginčą arbitraže dienos nepaskiria savo arbitro, arbitrą kitos Šalies prašymu paskiria Europos Žmogaus Teisių Teismo pirmininkas.

3. Jei, iškilus ginčui tarp Šalių, iš kurių viena nėra Europos Tarybos narė, kuri nors Šalis pagal šio straipsnio 1 dalį per tris mėnesius nuo prašymo spręsti ginčą arbitraže dienos nepaskiria savo arbitro, arbitrą kitos Šalies prašymu paskiria Europos Žmogaus Teisių Teismo pirmininkas.

4. Šio straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodytais atvejais, kai Teismo pirmininkas yra vienos iš ginčo Šalių pilietis, šią pareigą vykdo Teismo pirmininko pavaduotojas arba, jei pavaduotojas yra vienos iš ginčo Šalių pilietis, – vyriausias amžiumi Teismo teisėjas, kuris nėra vienos iš ginčo Šalių pilietis.

5. Šio straipsnio 2 arba 3 ir 4 dalyse minėtos procedūros *mutatis mutandis* taikomos, kai arbitrai nesutaria dėl referento paskyrimo pagal šio straipsnio 1 dalį.“

8 straipsnis

Po 11 straipsnio įterpiamas šis naujas straipsnis:

„12 straipsnis

1. Šios Konvencijos pataisas gali siūlyti bet kuri Susitariančioji Valstybė arba Ministrų Komitetas. Europos Tarybos Generalinis Sekretorius apie pataisų pasiūlymus praneša Susitariančiosioms Valstybėms.

2. Pasikonsultavęs su Susitariančiosiomis Valstybėmis, kurios nėra Europos Tarybos narės, ir prireikus – su CDPC, Ministrų Komitetas pataisą gali priimti Europos Tarybos statuto 20.d straipsnyje numatyta balsų dauguma. Europos Tarybos Generalinis Sekretorius visas priimtas pataisas pateikia Susitariančiosioms Valstybėms, kad šios joms pritartų.

3. Kiekviena pataisa, priimta pagal pirmesnę šio straipsnio dalį, įsigalioja trisdešimtą dieną nuo tos dienos, kai visos Šalys Generaliniam Sekretoriui praneša apie jų pritarimą.“

9 straipsnis

Po naujojo 12 straipsnio įterpiamas šis naujas straipsnis:

„13 straipsnis

1. Kad būtų atnaujintas 1 straipsnio 1 dalyje pateiktas sutarčių sąrašas, pataisas gali siūlyti bet kuri Susitariančioji Valstybė arba Ministrų Komitetas. Šie pataisų pasiūlymai turi būti susiję tik su Jungtinių Tautų sudarytomis ir įsigaliojusiomis sutartimis, skirtomis konkrečiai tarptautiniam terorizmui. Europos Tarybos Generalinis Sekretorius apie juos praneša Susitariančiosioms Valstybėms.

2. Pasikonsultavęs su Susitariančiosiomis Valstybėmis, kurios nėra Europos Tarybos narės, ir prireikus – su CDPC, Ministrų Komitetas gali pasiūlytą pataisą priimti balsų dauguma, numatyta Europos Tarybos statuto 20.d straipsnyje. Pataisa įsigalioja praėjus vieneriems metams nuo jos išsiuntimo Susitariančiosioms Valstybėms dienos. Per šį laikotarpį bet kuri Susitariančioji Valstybė Generaliniam Sekretoriui gali pranešti apie savo nepritaringumą pataisos įsigaliojimui jos atžvilgiu.

3. Jei vienas trečdalis Susitariančiųjų Valstybių Generaliniam Sekretoriui praneša apie savo nepritaringumą pataisos įsigaliojimui, pataisa neįsigalioja.

4. Jei mažiau kaip vienas trečdalis Susitariančiųjų Valstybių Generaliniam Sekretoriui praneša apie savo nepritaringumą, pataisa įsigalioja tik toms Susitariančiosioms Valstybėms, kurios apie nepritaringumą nepranešė.

5. Jei pataisa yra įsigaliojusi pagal šio straipsnio 2 dalį ir kuri nors Susitariančioji Valstybė yra pranešusi apie savo nepritaringumą jai, toji pataisa tos Susitariančiosios Valstybės atžvilgiu įsigalioja pirmą mėnesio, einančio po tos dienos, kurią ji Generaliniam Sekretoriui pranešė, kad pritaria pataisai, dieną.“

10 straipsnis

1. Konvencijos 11 straipsnis tampa 14 straipsniu.

2. Naujojo 14 straipsnio 1 dalies pirmajame sakinyje vietoj žodžių „Valstybės Europos Tarybos narės“ įrašoma „Valstybės Europos Tarybos narės ir stebėtojos“, o antrajame ir trečiajame sakiniuose vietoj žodžių „arba ji patvirtinama“ įrašoma „patvirtinama arba prie jos prisijungiama“.

3. Naujas 14 straipsnio tekstas papildomas šia dalimi:

„3. Europos Tarybos Ministrų Komitetas, pasikonsultavęs su CDPC, gali pakviesti bet kurią valstybę, kuri nėra Europos Tarybos narė, išskyrus valstybes, minėtas šio straipsnio 1 dalyje, prisijungti prie Konvencijos. Sprendimas priimamas balsų dauguma, numatyta Europos Tarybos statuto 20.d straipsnyje, ir vieningu Susitariančiųjų Valstybių, turinčių teisę dalyvauti Ministrų Komitete, atstovų balsavimu.

4. Naujojo 14 straipsnio 3 dalis tampa šio straipsnio 4 dalimi, o vietoj žodžių „ar patvirtinančios“ ir „ar patvirtinimo“ įrašoma atitinkamai „patvirtinančios ar priimančios“ ir „patvirtinimo ar priėmimo“.

11 straipsnis

1. Konvencijos 12 straipsnis tampa 15 straipsniu.

2. Naujojo 15 straipsnio 1 dalies pirmajame sakinyje vietoj žodžių „arba patvirtinimo“ įrašoma „patvirtinimo arba priėmimo“.

3. Naujojo 15 straipsnio 2 dalies pirmajame sakinyje vietoj žodžių „arba patvirtinimo“ įrašoma „patvirtinimo arba priėmimo“.

12 straipsnis

1. Konvencijos išlygos, padarytos prieš pateikiant šį protokolą pasirašyti, netaikomos Konvencijai su pataisomis, padarytomis šiuo protokolu.

2. Konvencijos 13 straipsnis tampa 16 straipsniu.

3. Naujojo 16 straipsnio 1 dalies pirmajame sakinyje po žodžių „kiekviena valstybė“ įterpiama „kuri 2003 m. gegužės 15 d. yra Konvencijos Šalis“, o vietoj „šios Konvencijos“ įrašoma „šio Protokolo, iš dalies pakeičiančio Konvenciją“. Po žodžių „politiniais motyvais padarytu nusikaltimu“ įrašomas toks antras sakiny: „Susitariančioji Valstybė įsipareigoja taikyti šią išlygą, atsižvelgdama į kiekvieną konkretų atvejį, priimdama tinkamai pagrįstą sprendimą ir, įvertindama nusikaltimo pobūdį, atsižvelgia į ypač rimtus nusikaltimo aspektus, tarp jų:“ Likusioji pirmojo sakinio dalis išbraukiama, išskyrus a, b ir c punktus.

4. Naujojo 16 straipsnio tekstas papildomas šia dalimi:

„2. Taikydama šio straipsnio 1 dalį, Susitariančioji Valstybė nurodo nusikaltimus, kuriems taikoma jos išlyga.“

5. Naujojo 16 straipsnio 2 dalis tampa šio straipsnio 3 dalimi. Šios dalies pirmajame sakinyje prieš žodį „valstybė“ įrašomas žodis „Susitariančioji“, o vietoj žodžių „aukščiau esantį punktą“ įrašoma „1 dalį“.

6. Naujojo 16 straipsnio 3 dalis tampa šio straipsnio 4 dalimi. Šios dalies pirmajame sakinyje prieš žodį „valstybė“ įrašomas žodis „Susitariančioji“.

7. Naujojo 16 straipsnio tekstas papildomas šiomis dalimis:

„5. Šio straipsnio 1 dalyje minėtos išlygos galioja trejus metus nuo šios Konvencijos įsigaliojimo atitinkamai valstybei dienos. Tačiau tokios išlygos gali būti pratęsimos tam pačiam laikotarpiui.

6. Likus dvylikai mėnesių iki išlygos galiojimo termino pabaigos, Europos Tarybos Generalinis Sekretorius išpėja atitinkamą Susitariančiąją Valstybę dėl termino pabaigos. Ne vėliau kaip likus trims mėnesiams iki išlygos galiojimo termino pabaigos, Susitariančioji Valstybė Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui praneša, kad ji pratęsia, iš dalies keičia arba atšaukia savo išlygą. Kai Susitariančioji Valstybė Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui praneša, kad ji pratęsia savo išlygos galiojimo laiką, ji pateikia motyvų, pateisinančių tokį pratęsimą, paaiškinimą. Jei atitinkama Susitariančioji Valstybė pranešimo neatsiunčia, Europos Tarybos Generalinis Sekretorius tai Susitariančiajai Valstybei praneša, kad jos išlyga laikoma automatiškai pratęsta šešiams mėnesiams. Jei atitinkama Susitariančioji Valstybė per šį laikotarpį nepraneša apie savo ketinimą pratęsti ar pakeisti savo išlygą, išlyga nustoja galioti.

7. Kai Susitariančioji Valstybė, gavusi iš kitos Susitariančiosios Valstybės prašymą išduoti asmenį, to asmens neišduoda, taikydama pagal šio straipsnio 1 dalį padarytą išlygą, ji be jokių išimčių ir nedelsdama pateikia šią bylą savo kompetentingoms baudžiamojo persekiojimo institucijoms, išskyrus atvejus, kai prašančioji ir prašomoji valstybės susitartų kitaip. Prašomosios valstybės kompetentingos baudžiamojo persekiojimo institucijos priima savo sprendimą pagal savo valstybės įstatymus tokiu pat būdu, kaip ir bet kurio kito sunkaus nusikaltimo atveju. Prašomoji valstybė apie galutinį proceso rezultata nedelsdama praneša prašančiajai valstybei ir Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui, kuris tą pranešimą persiunčia 17 straipsnyje numatyta konferencijai.

8. Sprendimas atsisakyti išduoti asmenį, remiantis išlyga, padaryta pagal šio straipsnio 1 dalį, nedelsiant siunčiamas prašančiajai valstybei. Jei per protingą laiką prašomojoje valstybėje nepriimamas joks teismo sprendimas dėl bylos esmės pagal šio straipsnio 7 dalį, prašančioji valstybė gali apie šį faktą pranešti Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui, kuris klausimą perduoda 17 straipsnyje numatyta konferencijai. Ši konferencija apsvarsto klausimą ir pateikia nuomonę, ar prašymo atmetimas atitinka Konvenciją, ir tą nuomonę pateikia Ministrų Komitetui, kad tuo klausimu būtų padarytas pareiškimas. Vykdydamas savo funkcijas pagal šią straipsnio dalį, Ministrų Komitetas kviečia rinktis tik Susitariančiąsias Valstybes.“.

13 straipsnis

Po Konvencijos 16 straipsnio pridodamas šis naujas straipsnis:

„17 straipsnis

1. Nepažeidžiant 10 straipsnio taikymo, sudaroma Valstybių Šalių kovos su terorizmu konferencija (toliau – COSTER), atsakinga už tai, kad būtų užtikrintas:

a) šios Konvencijos veiksmingas naudojimas ir veikimas, įskaitant bet kokios joje nurodytos problemos nustatymą, glaudžiai bendradarbiaujant su CDPC;

b) išlygų tyrimas, vykdomas pagal 16 straipsnį, ir visų pirma laikantis 16 straipsnio 8 dalyje numatytos tvarkos;

c) keitimasis informacija apie reikšmingus teisės ir politikos įvykius, susijusius su kova su terorizmu;

d) Ministrų Komiteto prašymu Europos Tarybos priimtų kovos su terorizmu priemonių tyrimas ir tam tikrais atvejais pasiūlymų dėl papildomų priemonių, būtinų tarptautiniam bendradarbiavimui gerinti kovos su terorizmu srityje, rengimas, konsultuojantis su CDPC, kai yra bendradarbiaujama baudžiamųjų bylų klausimais;

e) nuomonių rengimas kovos su terorizmu srityje ir Ministrų Komiteto skirtų techninių užduočių vykdymas.

2. Kiekviena Susitariančioji Valstybė į COSTER paskiria po vieną ekspertą. COSTER renkasi reguliariai vieną kartą per metus ir ypatingais atvejais – Europos Tarybos Generalinio Sekretoriaus arba bent vieno trečdaliai Susitariančiųjų Valstybių prašymu.

3. COSTER priima savo darbo tvarkos taisykles. Valstybių Europos Tarybos narių dalyvavimo išlaidas apmoka Europos Taryba. Europos Tarybos Sekretoriatas padeda COSTER vykdyti savo funkcijas pagal šį straipsnį.

4. CDPC reguliariai pranešama apie COSTER darbą.“

14 straipsnis

Konvencijos 14 straipsnis tampa 18 straipsniu.

15 straipsnis

Konvencijos 15 straipsnis išbraukiamas

16 straipsnis

1. Konvencijos 16 straipsnis tampa 19 straipsniu.

2. Naujojo 19 straipsnio įvadiniame sakinyje vietoj žodžių „valstybėms, Europos Tarybos narėms,“ įrašoma „Susitariančiosioms Valstybėms“.

3. Naujojo 19 straipsnio b punkte vietoj žodžių „ar patvirtinimo“ įrašoma „patvirtinimo ar priėmimo“.
4. Naujojo 19 straipsnio c punkte vietoj „11“ įrašoma „14“.
5. Naujojo 19 straipsnio d punkte vietoj „12“ įrašoma „15“.
6. Naujojo 19 straipsnio e ir f punktai išbraukiami.
7. Naujojo 19 straipsnio g punktas tampa šio straipsnio e punktu, o vietoj „14“ įrašoma „18“.
8. Naujojo 19 straipsnio h punktas išbraukiamas.

17 straipsnis

1. Šį Protokolą gali pasirašyti Konvenciją pasirašiusios valstybės, Europos Tarybos narės, kurios gali išreikšti savo sutikimą būti saistomos:

- a) pasirašydamos be išlygų dėl ratifikavimo, priėmimo ar patvirtinimo; arba
- b) pasirašydamos, su ratifikavimo, priėmimo ar patvirtinimo sąlyga, ir vėliau ratifikuodamos, priimdamos ir patvirtindamos.

2. Ratifikavimo, priėmimo ir patvirtinimo dokumentai deponuojami Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui.

18 straipsnis

Šis Protokolas įsigalioja pirmą mėnesio, kuris eina praėjus trims mėnesiams nuo tos dienos, kai visos Konvencijos Šalys išreiškė savo sutikimą laikytis Protokolo pagal 17 straipsnio nuostatas, dieną.

19 straipsnis

Europos Tarybos Generalinis Sekretorius Europos Tarybos valstybėms narėms praneša:

- a) apie visus pasirašymus;
- b) visų ratifikavimo, priėmimo ar patvirtinimo dokumentų deponavimą;
- c) šio Protokolo įsigaliojimo datą pagal 18 straipsnį;
- d) bet kurią kitą su šiuo Protokolu susijusį aktą, pranešimą ar komunikatą.

Tai patvirtindami, toliau nurodyti tinkamai įgalioti asmenys pasirašė šį Protokolą.

Pasirašytas 2003 m. gegužės 15 d. Strasbūre anglų ir prancūzų kalbomis, abu tekstai autentiški, vienu egzemplioriumi, kuris deponuojamas Europos Tarybos archyvuose. Europos Tarybos Generalinis Sekretorius patvirtintas kopijas nusiūnčia visoms šį Protokolą pasirašiusioms valstybėms.